

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie: **J. Ł.** skazanego z art. 56 § 1 k.k.s. i in., **S. K.** skazanego z art. 9 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s i in., **B. B.** skazanego z art. 56 § 1 k.k.s. i in., **B. Z.** skazanej z art. 56 § 1 k.k.s. i in., **R. K.** skazanego z art. 55 § 1 k.k.s. i in. po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 30 czerwca 2025 r. wniosków obrońców skazanych o wstrzymanie wobec skazanych wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z 16 czerwca 2021 r., sygn. akt V K 285/26, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 28 lutego 2024 r., sygn. akt II AKa 488/22 na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. a contrario

p o s t a n o w i ł:
nie uwzględnić wniosków

UZASADNIENIE

W złożonych przez obrońców skazanych kasacjach od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 28 lutego 2024 r., sygn. akt II AKa 488/22, sformułowano wnioski o wstrzymanie wykonania wobec skazanych wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia. Obrońca J. Ł. uzasadnił wniosek zasadnością zarzutów kasacyjnych oraz sytuacją zdrowotną skazanego. Obrońca S. K. wskazał, że natychmiastowe wykonanie zaskarżonego kasacją wyroku mogłoby

spowodować poważne skutki dla zdrowia skazanego. obrońca B. Z. i B. B. wskazał w treści kasacji na możliwość poniesienia przez ww. niepowetowanej szkody.

Obrońca R. K. uzasadnił wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia okolicznością, iż skazany został przekazany z Republiki Federalnej Niemiec do Zakładu Karnego w S., zgodnie zaś z treści art. 607e k.p.k. wynika niemożność wykonania kary za inne przestępstwa niż wskazane w treści postanowienia organu państwa wykonującego Europejski Nakaz Aresztowania o przekazaniu osoby ściganej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski obrońców nie zasługiwały na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że suspensywność zaskarżonego orzeczenia ma w postępowaniu kasacyjnym charakter ekstraordynaryjny. obrońcy zasadność złożonych wniosków o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia motywują oczywistą słuszością wywiedzionych zarzutów kasacyjnych. Odnosząc się do tej przyczyny wskazać należy, że zgodnie z przyjętą linią orzeczniczą, aby stanowiły podstawę zastosowania instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia zarzuty kasacyjne muszą spełniać rygory określone w art. 523 § 1 k.p.k., a zatem wskazywać na naruszenia prawa o charakterze rażącym i mogącym mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Ów rażący stopień naruszenia oceniany być musi *in concreto*. Na gruncie art. 532 § 1 k.p.k., a więc w ramach kontroli wstępnej, podniesione naruszenia muszą być na tyle doniosłe i jednoznaczne, że już *prima facie* przekonują o dużym prawdopodobieństwie uwzględnienia kasacji.

W ocenie Sądu Najwyższego, wstępna kontrola wniesionych kasacji nie daje podstaw do jednoznacznego uznania przedstawionych zarzutów kasacyjnych za oczywiście zasadne, a tym samym przyjęcia wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji.

Również okoliczności dotyczące skazanych, na które powołują się obrońcy nie mają charakteru okoliczności szczególnych, których wystąpienie mogłoby

powodować poważne i nieodwracalne szkody i jako takie przemawiać za uwzględnieniem wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia.

Odnosząc się do argumentacji obrońcy R. K. wskazać należy, że jak wynika z wydruku z systemu NOE-SAD nie jest wobec skazanego wykonywana kara pozbawienia wolności za przestępstwo orzeczone zaskarżonym wyrokiem zaś ewentualny zarzut odnoszący się do art. 607e k.p.k. winien być na obecnym etapie sprawy podnoszony w toku postępowania wykonawczego, zwłaszcza, że nie jest on przedmiotem zarzutu w wywiedzionej kasacji.

Nie przesądzając zatem ostatecznego efektu wniesionych kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i dlatego orzekł, jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

[J.J.]

[r.g.]